

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

ครอบครัว เป็นสถาบันหลักที่สำคัญของสังคม ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก ส่องเพศภายในครอบครัว สมาชิกมีการแบ่งหน้าที่กิจกรรมต่าง ๆ กันไปตาม บทบาททางเพศที่สังคมและวัฒนธรรมนั้น ๆ กำหนดอิทธิพลของระบบสังคม และ ครอบครัวยังคงครอบจ้ำและทรงพลังอยู่ ต่อความคิด และ การปฏิบัติของสมาชิก ในสังคม โดยเฉพาะปัจจัยทางเพศ (Gender Factors) ยังคงมีอิทธิพลอย่าง สำคัญในการแบ่งงานกันทำภายในครอบครัว ในระบบเศรษฐกิจแบบประเพณี ก่อตัวขึ้น ผู้ชายจะเป็นหลักในการทำงานหาเลี้ยงครอบครัว ส่วนผู้หญิงทำหน้าที่ เป็นผู้ให้กำเนิดคนรุ่นใหม่ตลอดจนดูแลทำงานบ้านเป็นสำคัญ

โดยเหตุที่สภาพเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไป การกล่าวเป็น เมือง การพัฒนาอุตสาหกรรม และการบริการทวีความสำคัญขึ้น ทำให้เศรษฐกิจ ของครอบครัวเกิดความกดดันมากขึ้น และหลักดันให้ผู้หญิงต้องออกมารажงานนอกบ้าน นอกเหนือจากการทำงานในบ้านที่ต้องทำอยู่มากขึ้น

จากหลักการที่ว่า ไปที่ว่า การตัดสินใจเข้าร่วมแรงงานของผู้หญิงจะชั้น อยู่กับบัจจัยเศรษฐกิจ และบัจจัยอื่น ๆ เช่น ขนาดครอบครัว ประเพณีวัฒนธรรม ความเชื่อในศาสนา พลังทางสังคม ตลอดจนโครงสร้างของครอบครัว สำหรับ กรณีของประเทศไทย ได้มีผู้ศึกษาในเรื่องนี้รายราย ซึ่งพอสรุปได้ว่า บัจจัยที่ สำคัญในการกำหนดการเข้าร่วมแรงงานของผู้หญิง ได้แก่ บัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ของครอบครัว ซึ่งได้แก่รายได้ของครอบครัว รายได้ของผู้หญิง และคุณลักษณะ

ส่วนตัวของผู้หนุน เช่น การศึกษา ความชำนาญในงาน เป็นต้น (มติครี พันธุ์ลาก, 2529 : 98 - 100)

จากบัญชีการเข้าร่วมแรงงานเชิงเศรษฐกิจต่าง ๆ ของผู้หนุน และอิทธิพลทางสังคมและครอบครัวตั้งกล่าว การใช้แรงงานเชิงเศรษฐกิจของผู้หนุนย่อมมีความแตกต่างกันไปตามสภาพของความเป็นเมืองความเป็นชนบท และสภาพทางสังคมวัฒนธรรมนั้น ๆ โดยเฉพาะสภาพสังคมชนบทที่ยังคงมีการทรงคุณค่าของระบบวัฒนธรรมประเพณีอยู่มาก จึงเป็นเรื่องน่าสนใจที่จะศึกษาสภาพการใช้แรงงานเชิงเศรษฐกิจของผู้หนุนในชนบทว่ามีสภาพเป็นอย่างไร มีปัจจัยหรือสาเหตุใดบ้างที่ผลักดันให้ผู้หนุนในชนบทเหล่านั้นต้องออกมายังงานเชิงเศรษฐกิจกันขึ้น

ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) ที่มีการกำหนดเขตการท่องเที่ยวในระดับภาคและจังหวัดนั้น ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง (จังหวัดพิษณุโลก สุโขทัย กำแพงเพชร ตาก และพิจิตร) ได้มีโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวขึ้นในแต่ละจังหวัด สุโขทัยจัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวระดับจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์เป็นสำคัญ แยกได้เป็น 2 ศูนย์กลาง คือ แหล่งโบราณสถาน เมืองเก่าสุโขทัย และแหล่งโบราณสถานเมืองศรีสัชนาลัย (สถานันวิจัยสังคม, 2527 : 5-28)

โครงการอุทยานประวัติศาสตร์ (พ.ศ. 2521-2530) จึงเป็นโครงการแรกของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวประเภทบรรจุภัณฑ์ ได้รับเงินดำเนินการทั้งสิ้น 220.6 ล้านบาท โดยมีหลักการดำเนินงานดังนี้

1. ในด้านโบราณสถานควรมีเข้าหมายเพื่อตูดไว้โบราณสถานให้คงสภาพอยู่ในบัญชีไม่ให้พังทลายลง ส่วนงานบูรณะนั้นทำให้ถูกขั้นตอน

2. จัดให้เกิดสภาพร่มรื่น โดยอาศัยภาพพจน์ที่ได้จากข้อมูลในศึกษาเริบเบ็นหลัก นอกจากนี้ยังจัดให้ตัวโน้มราษฎรานำสักคุณ มีความเด่นชัดในด้านทักษะภาษามากขึ้น

3. จัดเส้นทางคมนาคมภายในเชื่อมโยงระหว่างโน้มราษฎรานั่งต่าง ๆ เพื่อสะดวกต่อการเข้าชมและดูแลรักษาโน้มราษฎราน

4. ในการที่จะต้องยกข่ายชุมชนแบบนั่ง หรือจัดรูปการใช้ที่ดินเพื่อประโยชน์ในการสร้างอุทยานประวัติศาสตร์ จะต้องจัดหาแหล่งที่อยู่อาศัยและที่ทำการกินพร้อมทั้งสาธารณูปโภคให้กับประชาชน

5. จัดให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยให้มีบริการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษาวัฒธรรม จัดให้มีสาธารณูปโภค การสื่อสารและที่พักอาศัยให้เหมาะสม

6. ในการพัฒนาโครงการ ควรคำนึงถึงประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เช่น รายได้และการจ้างงานให้กับห้องคิ่นมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (กรมศิลปากร, 2521:42)

ชุมชนบ้านเมืองเก่า อําเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ได้รับการพัฒนา ก่อการดำเนินโครงการฯ แล้ว ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2500-2520 ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการวางแผนทางด้านสาธารณูปโภคสำคัญ เช่น ถนน น้ำประปา ไฟฟ้า การศึกษาสถานศึกษา สถานอนามัย แหล่งน้ำ เป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่ได้ส่งผลสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ ชั้นคน และวัฒนธรรมของชุมชนที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และในช่วงระยะเวลาต่อมา ปี พ.ศ. 2521 เป็นต้นมา การเปลี่ยนแปลงชุมชนได้เป็นไปอย่างรวดเร็วมาก เนื่องจากมีจัดภายนอก คือ การเข้าดำเนินงานอนุรักษ์และพัฒนาโน้มราษฎรานั่งโดยลายเป็นเขตอุทยานประวัติศาสตร์ เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญระดับประเทศไทยแห่งหนึ่งในบังจุบัน

จากการที่มีแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวที่มั่นคง งบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการฯ ที่ค่อนข้างมาก และการประชาสัมพันธ์จนเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ เหล่านี้ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อวิถีชีวิตของชาวบ้านในชุมชน ชุมชนหมู่บ้านกลุ่มสภานามาเมืองเมืองเด็ก ๆ ได้มีการเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจ จากระบบการผลิตเพื่อยังชีพเข้ามาสู่ระบบเศรษฐกิจแบบพาณิชย์ที่ขยายขอบเขตกว้างขึ้น มีอาชีพต่าง ๆ เกิดขึ้น และมีการใช้แรงงานในรูปแบบต่าง ๆ อุตสาหกรรม อาชีวศึกษา จัดสภាផั้งก่อตัว จึงเป็นเหตุจูงใจให้ผู้ศึกษาเลือกครอบครัวในชนบท บ้านเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย เป็นพื้นที่ในการศึกษาการใช้แรงงานสตรีเชิงเศรษฐกิจของครอบครัวชนบท เพื่อทราบรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน ลักษณะงาน ช่วงเวลาในการทำงาน ผลตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน เช่น รายได้ สิ่งที่ต้องเตรียมตัว ตลอดจนสภาพบัญญาที่เกิดขึ้นจากการทำงานนั้น ๆ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้แรงงานสตรีเชิงเศรษฐกิจของครอบครัวในชนบทซึ่งประกอบด้วย สถานที่ทำงาน ลักษณะงาน ช่วงเวลาในการทำงาน ผลตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน เช่น รายได้ สิ่งที่ต้องเตรียมตัว ตลอดจนสภาพบัญญาที่เกิดขึ้นจากการทำงานนั้น ๆ
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยหรือสาเหตุที่ผลักดันให้ผู้หญิงของครอบครัวในชนบทเข้าร่วมใช้แรงงานเชิงเศรษฐกิจ
3. เพื่อศึกษาถึงสภาพการใช้แรงงานสตรีเชิงเศรษฐกิจของชุมชนเมืองเก่า อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัยก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงการใช้แรงงานสตรีเชิงเศรษฐกิจของครอบครัวในชุมชนเมืองเก่า อําเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย

2. ทราบถึงบัจจัย หรือ สาเหตุที่ก่อให้เกิดการใช้แรงงานสตรีเชิงเศรษฐกิจของครอบครัวในชนบท

3. ทราบถึงแนวโน้มของการใช้แรงงานสตรีเชิงเศรษฐกิจของชุมชนเมืองเก่า ที่เปลี่ยนแปลงไปจากการเบลี่ยนแปลงสภาพในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของชุมชน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ศึกษาถึงการใช้แรงงานสตรีเชิงเศรษฐกิจของครอบครัวในชุมชนเมืองเก่า ภายหลังจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างจริงจังในช่วงระยะเวลาที่ 2 ของแผนแม่บทprocurement (2526-2530) โดยศึกษาเฉพาะพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวมาก ซึ่งเป็นชุมชนที่อยู่ในเขตกำแพงเมือง

การเลือกชุมชน เนื่องจาก การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี (case study) จึงเลือกสถานที่แบบเจาะจง (purposive sampling) โดยเลือกศึกษาในพื้นที่หมู่ที่ 3 ชุมชนเมืองเก่า ตำบลเมืองเก่า อําเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ซึ่งจังหวัดสุโขทัยมีผู้ทำงานร่วม 304,250 คน หรือร้อยละ 95.60 ของกำลังแรงงานทั้งจังหวัด ชุมชนเมืองเก่า เป็นที่ตั้งของอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่สำคัญในหมู่บ้าน พร้อมทั้งมีการคมนาคมสะดวกเข้าถึงง่าย มีความปลอดภัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเลือกตัวอย่างในการศึกษาใช้ข้อมูลจากการศึกษา (case study) ผู้หญิงที่ใช้แรงงานเชิงเศรษฐกิจที่เป็นบุคคลที่มีบาระเดินที่น่าสนใจในการศึกษาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงเฉพาะผู้อยู่อาศัยในเขตชุมชนเมืองเก่า ทั้งนี้เนื่องจากชุมชนเมืองเก่ามีสภาพของสังคมที่มีความสมดุลกับการท่องเที่ยว มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม (social change) เกิดขึ้นจากการเบลย์แนบตามแผนอันเป็นผลมาจากการอนุรักษ์มรดกโลกบวัฒนธรรมคุณค่ากับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การเลือกผู้หญิงที่เป็นผู้ใช้ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้วิธี dimensional sampling แยกตามประเภทของอาชีพ ซึ่งอาชีพนี้แบ่งประเภทตามโครงสร้างการสำรวจหัวข้อประเภทของสำนักงานสอดคล้องชัด มี 9 หมวดอาชีพด้วยกัน ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานวิชาการ งานบริหาร เสมียน การค้า เกษตรกร แม่บ้านแล้วแต่ชนชั้นสูง ช่างกรรมกร และการบริการ ในหมู่ที่ 3 ชุมชนเมืองเก่ามีผู้หญิงทำงานเพียง 3 หมวดอาชีพ ด้วยกัน คือ การค้า เกษตรกร และการบริการ ทั้งนี้ในหมวดอาชีพการค้าได้แยกประเภทของการค้าขายเป็น 4 ประเภท ได้แก่ ขายอาหารสด (ผักสวนครัว) ขายผลไม้ ขายอาหารปรุงสำเร็จ (ก๋วยเตี๋ยวและอาหารตามสั่ง) และขายขนม หมวดเกษตรกรได้แก่ การทำนา หมวดบริการได้แก่ ขับรถรับจ้างลูกจ้างในอุตสาหกรรม บริการช่างตัดเสื้อ ร้านเจ๊กรายานให้เช่า และลูกจ้างเอกชน (พนักงานทำความสะอาด)

RESEARCH QUESTIONS (คำถามในการวิจัย)

1. สภาพการใช้แรงงานสตรีเชิงเศรษฐกิจของครอบครัวในชุมชนเมืองเก่า ซึ่งเป็นชุมชนท้องถิ่น เป็นอย่างไร มีลักษณะอื่นใดที่แตกต่างไปจากชุมชนชนบทอื่น ๆ หรือไม่
2. บัจจัย/สาเหตุใด ที่เป็นผลทำให้ผู้หญิงเข้าร่วมใช้แรงงานเชิงเศรษฐกิจ

3. สภาพการใช้แรงงานสตรีเชิงเศรษฐกิจของชุมชนเมืองเก่า ก่อน และหลังการเปลี่ยนแปลง เป็นชุมชนการท่องเที่ยวเป็นอย่างไร การเปลี่ยนแปลงสภาพทางเศรษฐกิจสังคมก่อให้เกิดผลต่อการใช้แรงงานสตรีอย่างไร หรือไม่

ค่าจ้างกัดหวานใช้ประโยชน์พิเศษ

- การใช้แรงงานสตรีเชิงเศรษฐกิจ หมายถึง การใช้แรงงานสตรีในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการใช้กำลังกายหรือกำลังสมอง เพื่อเป็นมัจจัยในการผลิต รวมทั้งงานในบ้าน ซึ่งได้รับค่าตอบแทนทางตรงหรือทางอ้อมจากการทำงานตั้งก่อร้าว ค่าตอบแทนที่ได้รับอาจเป็นเงิน วัสดุ สิ่งของ หรือสิทธิประโยชน์ อื่น ๆ
- ครอบครัว หมายถึง คู่สมรสที่ประกอบด้วย เพศชาย-หญิง หรือบุคคลที่มีความคุ้นเคยพันธุทางสายโลหิต
- ครอบครัวภายนอกในเขตกำแพงเมือง หมายถึง ครอบครัวที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ภายนอกเขตกำแพงเมือง ซึ่งเป็นพื้นที่สูญเสียกลางของการค้า เนินโภ Kongkong อุทยานประวัติศาสตร์และมีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวมาก
- ขนาดของครอบครัว หมายถึง จำนวนสมาชิกทั้งหมดที่อาศัยอยู่ในครอบครัวเดียวกัน
- อาชีพหลักของครอบครัว หมายถึง อาชีพที่ดำรงปกติ สม่ำเสมอต่อเนื่องในแต่ละปี แม้อาชีพนั้นจะนำรายได้ต่ำสุดหรือสูงสุดเข้าสู่ครอบครัวก็ตาม
- การครอบครองบังจัดการผลิตของครอบครัว หมายถึง ปริมาณการถือครองทรัพย์สินที่เป็นมัจจัยในการผลิตของครอบครัว เช่น ที่ดิน วัว ควาย และชนิดของการถือครองบังจัดการผลิต

- การตัดสินใจของครอบครัว หมายถึง ผู้มีอิทธิพลหรืออำนาจในการตัดสินใจของครอบครัว เช่น บิดามารดา ผู้ปกครอง สามี หรือภรรยา เป็นต้น
- บทบาทของผู้หญิงในครอบครัว หมายถึง อิทธิพลในการเลือกตั้ง ชีวิตของตนเอง และบุคคลในครอบครัว รวมทั้งการจัดการในเรื่องค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการพิจารณา (interpretation) จากข้อมูลที่ได้รับการสัมภาษณ์ระดับลึก (in-depth interview) ตามแนวคิดถ้าหากมีกำหนดไว้ในการสนทนาระยะสั้นๆ ที่ใช้แรงงานเชิงเศรษฐกิจตามอาชีพต่าง ๆ ดังกล่าว ซึ่งการวิเคราะห์ใช้วิธีพิจารณาแบบรินท์ ของบรัช เท็น แต่ละประเด็นในกรณีศึกษาแต่ละกรณี และนำเสนอด้วยในรูปของการพูดตามข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์นั้น

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**